

Vossio.

Vir Amplissimes ac Doctissime.

61

(187)

Cum assignatione
200. Florent.

Caesarem in Barlaeo desiderare, quae nunquam sibi defuit, nec
amici, diligentiam; cum ecce, quod ad me responsum dederat
promptum mercurii et festinum, qui suavissimi viri mos
est, qui toto post die affertur, amica manu, quae inter tabella
rios ferè lentissimam experimus. Serò igitur, quod rogabam
dilecti, ejusmodi auri gustulis maxime caperesis: et hinc
serius vetustum nomen solvo. Inveterauit hoc inter
arma primum, et mox sub negotiorum civitium nova
mole, quam redire Princeps offendere domi solet, dormiit
tantum non ~~letum~~ lethaeo somno. tardius, nec dissimula
a me suscitatum, quod cogitandum simul de Dijonisi
esset, cujus tam amara mihi, mihi recordatio est, quam
apud posteritatem omnem meruit stupenda haberi. Ergo
et calamus hic inhibeo, et a plagâ manuum, cui sanantia
par es, tu tantum Vossi, non nos de Plebe, qui in simili
navfragio deprehesi expectemus ab aere illa sapientia ac
doctrina, quam sublimis insides, quod mederi infelicibus
unicè et absolute possit. Sic debitorum tibi te delego:
tardum ipse nomen, ut jam dicebam, et verbo, malum.
Amicis interim, non desperandi, si fidem spectas, et
amoris probe semel collocati pertinaciam. Tali a te
amari, quodam quasi jure meo postulo. cetera indignus.
quod Barlaeus novit, qui me in cute, et annos plusculos
prosa, versu, hoc jam incitae, atque infictae amicitiae
meae saxum voluit. Desino apud quem incepi, et
salutem jucundissimo Philosopho dicas rogo, dum per
~~incedem~~ incedem meam liceat, ut et ipsi olim Aliquid
reponam. Vale Vir magne et pusillum istud Aliquid
si deliquaris, quod non veto equidem, cum eodem
collega tuo consolare, qui in Aula expectus novit, quam
vili virtus sit, et eruditio. Scribo Haga quam distrae
tissimus, et sic potius tamen, quam ut vacuus, aut solis
nummes comitibus a me discedat Viekevoortius, recentis
consuetudine, quod invidere jam possitis, meus quoque.
Prid. Non: Feb: C1D17CXXXIV.

Smithio.

Amplissime Domine.

(188)

Tardum ego nomen semper, et verbo, malum, quod adscribere
perpetuae occupationum mearum incudi, amicorum plerisque
docui, tardius hoc nunc tamen, quam pro more meo te
respicio tantam me humanitate compellantem, ut qui sum manu
exuperas